

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 12. dan, 13. ožujka 2022.

Nakana:

Molimo da nam Gospodin, koji je došao na ovaj svijet kao bespomoćno malo dijete, udijeli poniznost da budemo ozdravljeni.

Sveto pismo:

„Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje.” Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova.“ (2 Kor 12, 9)

Razmatranje:

»Jer godine izbrojene navršuju se, i polazim putem odakle se neću vratiti.« (Job 16, 23)

Tako je uskliknuo onaj veliki patnik Staroga zavjeta, Job, kad je satrt i ponižen poput crva, sjedeći na smetištu razmišljao o ništavilu svijeta. Te riječi, predragi vjernici, dolaze i meni na pamet, kad završujemo jednu godinu, koja nam je donijela više tuge i žalosti nego li radosti i veselja. Znam da si mnogi baš ne razbijaju odviše glave nad tom mudrom opomenom Svetoga pisma. Oni naime koji misle da sa smrću tijela prestaje sve, ti će danas na Staru Godinu govoriti onako kao oni bezbožnici u Sv. pismu: »Dođite i uživajmo dobra ... nasitimo se slasnim vinom i neka nas ne mimoiđe svijet vremena. Okitimo se ružama prije nego uvenu ostavimo svuda spomenike našega veselja. Jer to je naš dio i to je naša sudba!« (Mudr 2, 6ss) Ti će večeras po svoj prilici cijelu noć plesati, bezbrižno se zabavljati i tako započeti Novu Godinu isto onako kako su i staru završili. Ali mi, koji vjerujemo da je čovjek određen za nešto više, nećemo na tako laku ruku mimoići ovu opomenu Sv. pisma, nego ćemo kao dragocjenu pouku imati pred očima ne samo cijele iduće godine, nego cijeloga našega života dvije misli:

- da su dani našega zemnoga života kratki,
- da su dani našega zemnoga života nenadoknadivi.

Dani su, rekoh, našega zemnoga života kratki. »Jer godine izbrojene navršuju se i polazim putem odakle se neću vratiti«, govori pravednik Job. Mislim da biste mi se smijali, kad bih vam kušao dokazivati tu istinu, jer je svakome znana. A ipak, makar je tako očevitna, mnogi se ponašaju, kao da vrijeme njihova života neće nikada imati kraja. Kao što ona čudna ptica noj zabode glavu u pijesak i misli, da ga nitko ne vidi, tako i mnogi kršćanin ne misli, da će dani našega života koji nam još preostaju isto tako brzo proći kao i oni koji su već otišli. Gdje su dani našega djetinjstva? Nema ih, nestalo ih je, prema riječima Jobovim: »Jer gle godine izbrojene navršuju se.« Gdje su dani našega mladenačkog doba? Nema ih, nestalo ih je prema riječima Jobovim: »Jer gle godine izbrojene navršuju se.« Gdje su dani naše muževne dobi?

Možda su još tu, ali budite uvjereni da će i oni brzo proći, jer i za njih vrijedi ona Sv. pisma: »Jer gle godine izbrojene navršuju se.« A staračko doba? Možda je još tu, ali će za malo i njega nestati, jer za sve bez razlike vrijedi ono što je rekao pravednik Job: »Jer godine izbrojene navršuju se.« To je jedna velika nepobitna istina. A mi? Možda smo još uvijek odani duševnom snu i možda ćemo otići s ovoga svijeta prije nego se uopće probudimo. Godine izbrojene navršuju se! A mi? Možda smo još uvijek odani pustim zemaljskim taštinama? Godine izbrojene navršuju se! A mi? Možda još gubimo vrijeme u beskorisnim tricama? Priča poganski pisac Svetonije, da se car Domicijan dnevno dva sata zabavljao loveći muhe. Na to primjećuje Kornelije: »Domicijane, možeš vladati čitavim svijetom, a ti loviš muhe!« O, koliko imade takovih Domicijana danas na svijetu! Pogledajte onog mladića, što za volju neumjerenog sporta ostavlja Svetu misu, zanemaruje svete sakramente, zaboravlja sasvim molitvu. Lovi muhe, a mogao bi vladati nebom kad bi vrijeme upotrijebio u službi Božjoj! Pogledajte one nebrojene ljude, koji gube duge i duge satove u beskorisnim i jalovim prepirkama o raznim beznačajnim pitanjima. Love muhe, a mogli bi vladati nebesima. Pogledajte onaj veliki broj našeg ženskog svijeta, što trati možda i sate i sate u proučavanju najnovije mode. Lovi muhe, a mogao bi vladati nebesima upotrebljujući vrijeme za spasenje duše.

Godine izbrojene navršuju se! Neka dakle bude naš princip u novoj godini ona mudra riječ: »U jutro sij sjeme svoje!« Dižimo se za vremena na svetu molitvu, pristupajmo marljivo k svetim sakramentima, ne žalimo truda da prisustvujemo Svetoj misi, kad to traži crkvena zapovijed. Studirajmo, učimo kako ćemo pomoći bližnjemu svome, jer ćemo upravo toliko žeti u vječnosti koliko u ovom kratkom vremenu, što nam ga je Bog dao na raspolaganje, po sijemo. »Kako tko sije, tako će i žeti! Siješ li u tijelu požeti ćeš od tijela raspadljivost, siješ li u duhu, požeti ćeš od duha neraspadljivost«, govori apostol. To je evo prva istina koju si moramo dobro usaditi u srce na Staru godinu, naime, da su dani našega života na ovoj zemlji kratki.

bl. Alojzije Stepinac,
propovijed na Staru godinu
31. 12. 1934. (1. dio)

Molitva:

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu, kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova, amen.